

Αθήνα, 9 Σεπτεμβρίου 2024

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Ο ΝΕΟΝ παρουσιάζει την έκθεση

space of togetherness

Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου | Σχολείον της Αθήνας – Ειρήνη Παπά

Πειραιώς 52, Πειραιάς

Επιμέλεια: Ελίνα Κουντούρη, Διευθύντρια ΝΕΟΝ

9 Σεπτεμβρίου – 20 Οκτωβρίου 2024

Ο Οργανισμός Πολιτισμού και Ανάπτυξης ΝΕΟΝ παρουσιάζει την έκθεση *space of togetherness* στον χώρο της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου | Σχολείον της Αθήνας – Ειρήνη Παπά, από τις 9 Σεπτεμβρίου έως τις 20 Οκτωβρίου 2024.

Η έκθεση *space of togetherness*, σε επιμέλεια της Ελίνας Κουντούρη, επιδιώκει να παρουσιάσει ορισμένα από τα πιο πιεστικά ερωτήματα που αντιμετωπίζει η Ευρώπη και ο κόσμος σήμερα. Η ασφάλεια και οι πόλεμοι, η κλιματική αλλαγή, η κοινωνικοπολιτική κατάσταση αλλά και το δημογραφικό και το οικονομικό καθεστώς ωθούν προς τη μετακίνηση ανθρώπων, πολιτισμών και ιδεών και διαμορφώνουν τον κόσμο μας ως ένα χώρο ροών μέσω της αλληλεπίδρασης και της ποικιλομορφίας των πολιτισμών. Η έκθεση παρουσιάζει ένα σύνολο ιστοριών που εστιάζουν στο σημείο όπου διασταυρώνονται οι φυλές, οι πολιτικές και τα δικαιώματα ατόμων και κοινοτήτων.

Η έκθεση *space of togetherness* αναπτύσσεται στους χώρους της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου | Σχολείον της Αθήνας – Ειρήνη Παπά. Η Σχολή έχει σημαντικό ρόλο στην πολιτιστική ζωή της πόλης καθώς λειτουργεί ως εστία καλλιτεχνικών πρακτικών και αποτελεί ένα ζωντανό χώρο όπου συνυπάρχουν σπουδαστές και ερμηνευτές με διαφορετική καταγωγή και κοινωνικό και πολιτισμικό υπόβαθρο. Από το 1930 που ιδρύθηκε η Σχολή ταυτόχρονα με το Εθνικό Θέατρο, αποτελεί ένα εργαστήριο αφιερωμένο στη δημιουργική εξερεύνηση της τέχνης του ηθοποιού και έναν καλλιτεχνικό εκπαιδευτικό θεσμό που καλλιεργεί την παιδαγωγική και τις προοδευτικές ιδέες.

Σύμφωνα με την **Ελίνα Κουντούρη, Διευθύντρια ΝΕΟΝ και επιμελήτρια της έκθεσης**, «*Η έκθεση space of togetherness διερευνά πώς οι καλλιτέχνες και οι διακριτές φωνές τους στον παρόντα χρόνο αμφισβητούν και επανεξετάζουν τον τρόπο με τον οποίο εξιστορούνται οι ιστορίες του παρελθόντος. Τα έργα τους μας προτρέπουν να συνυπάρξουμε σε έναν κοινό τόπο, όπου αναλογιζόμαστε τις αδικίες της εποχής μας και μεριμνούμε για ένα πιο δίκαιο μέλλον. Η πολιτιστική αλληλεπίδραση και ποικιλομορφία μάς δίνει μια κατανόηση για το πώς θα μοιάζει το μέλλον σε έναν κόσμο που διαμορφώνεται από αυτές τις διαδρομές.*

Η έκθεση space of togetherness παρουσιάζεται σε έναν εμβληματικό χώρο της πολιτιστικής ζωής της πόλης μας και πλαισιώνεται από ένα παράλληλο δημόσιο πρόγραμμα που, ως ένα ανοιχτό, ζωντανό εργαστήριο, θα φέρει σε επαφή οργανισμούς, καλλιτέχνες, ακαδημαϊκούς, εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών και φορείς χάραξης πολιτικής».

Η έκθεση *space of togetherness*

Η έκθεση διερευνά πώς υφαίνονται στην καθημερινή μας ζωή προκαθορισμένες ιδέες για τον ρατσισμό, την κοινωνική κινητικότητα, τα δικαιώματα των μεταναστών και πώς ενυπάρχει η αίσθηση του ανήκειν, η συνύπαρξη, μέσα από τη διαφορετικότητα της τάξης, της φυλής, του φύλου. Συμμετέχουν 20 καλλιτέχνες και συλλογικότητες από 13 χώρες, παρουσιάζοντας διαφορετικές καλλιτεχνικές πρακτικές. Περιλαμβάνει πρόσφατα και παλαιότερα έργα καλλιτεχνών όπως οι Taysir Batniji, Enri Canaj, Døcumatism, Mona Hatoum, patricia kaersenhout, Μενέλαος Καραμαγγιώλης, Bouchra Khalili, Grada Kilomba, Tarik Kiswanson, Sophie Kovel, Καλλιόπη Λεμού, Małgorzata Mirga-Tas, Στέλλα Νάστου, Γεωργία Σαγρή, VASKOS.

Επίσης, παρουσιάζονται 5 νέες αναθέσεις έργων προς τους Igshaan Adams, Μαρία Λοιζίδου, Κώστα Ρουσσάκη, Αντρέα Τζούροβιτς, Μαριάννα Χριστοφίδου.

Στη διάρκεια της έκθεσης, στο χώρο της Δραματικής Σχολής, ο ΝΕΟΝ προσκαλεί διαφορετικούς οργανισμούς σε ένα παράλληλο πολύπλευρο πρόγραμμα δράσεων, ανοιχτό στο κοινό, που θα περιλαμβάνει ομιλίες και συζητήσεις, ξεναγήσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά και οικογένειες, συναυλίες, αναγνώσεις και περφόρμανς. Θα συμμετέχουν μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, κοινότητες, καλλιτέχνες, ακαδημαϊκοί, εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών και φορείς χάραξης πολιτικής.

Στο αριστερό κτίριο, στο κεντρικό αμφιθέατρο της Δραματικής Σχολής, η σκηνή κυριαρχείται από τρία «συγκοινωνούντα» έργα της μαροκινής-γαλλίδας **Bouchra Khalili**, φιλμ, εικαστικό και ηχητικό έργο που αποτυπώνει τη μακροχρόνια έρευνά της για τη μετακίνηση των Αράβων στην Ευρώπη και συγκεκριμένα για το Κίνημα Αράβων Εργατών (Mouvement des travailleurs arabes_MTA) και τις θεατρικές ομάδες του, Al Assifa («Η Τρικυμία» στα αραβικά) και Al Halaka («Ο Κύκλος» ή «Η Συνέλευση» στα αραβικά). Πίσω από τη σκηνή, το ποίημα της πορτογαλίδας **Grada Kilomba**, σε χωρική και ηχητική εγκατάσταση, αντλεί υλικό από τη μετα-αποικιοκρατία, ενώ διερωτάται για τις έννοιες της γνώσης, της εξουσίας και της βίας. Στο χώρο δεσπόζει ο λόφος από αλάτι των **patricia kaersenhout**, από την Ολλανδία, ως φόρος τιμής στους σκλαβωμένους ανθρώπους. Τα υφασμάτινα κολάζ της πολωνέζας **Matgorzata Mirga-Tas** αντλούν από τη Ρομά καταγωγή της και την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά της κοινότητάς της. Το γλυπτό της **Καλλιόπης Λεμού** αναφέρεται στην έμφυλη ισότητα, ενώ τα έργα της αμερικανίδας **Sophie Kovel** διερευνούν τις οικονομικές, κοινωνικές, αισθητικές και ιδεολογικές λειτουργίες του εθνικισμού.

Στον εξωτερικό χώρο δεσπόζει η νέα ανάθεση στον **Κώστα Ρουσσάκη**. Ένα τραπέζι μήκους 27 μέτρων με 90 σκαμπό, που το καθένα φέρει ένα γλυπτό γράμμα που, αν διαβαστούν διαδοχικά, σχηματίζουν στίχους από το ποίημα *Αγγίζοντας αυτή τη νεότητα* του Νίκου Καρούζου. Ένα σύμβολο συνύπαρξης, που θα φιλοξενήσει τις δημόσιες συζητήσεις στο πλαίσιο του παράλληλου προγράμματος της έκθεσης.

Στο διάδρομο, οι πλεκτές εγκαταστάσεις της κύριας **Μαρίας Λοϊζίδου** μάς παραπέμπουν σε συλλογικές και προσωπικές ιστορίες διασποράς. Δεξιά και αριστερά, στις δύο αίθουσες, αναπτύσσεται το σε εξέλιξη συλλογικό κοινοτικό έργο της ομάδας **Documatism** με θέμα τους *AfroGreeks* για την αφρικανική διασπορά στην Ελλάδα.

Στον πάνω όροφο, το ηχητικό έργο της **Μαριάννας Χριστοφίδου**, *Restory(ing) Waters*, νέα ανάθεση, είναι μια συνεργασία με το Δίκτυο Μέλισσα, τη συνθέτρια και ερμηνεύτρια Σαβίνα Γιαννάτου και τον συνθέτη Σταύρο Γασπαράτο. Δίπλα, στο δεύτερο έργο της, *Rivers, Banks*, μια κουρτίνα ορίζει όρια και σύνορα.

Στον τοίχο, τα φωτογραφικά δίπτυχα των **VASKOS** δοκιμάζουν τα όρια της παραδοσιακής ταυτότητας, οι φωτογραφίες του **Enri Canaj** ακολουθούν το ταξίδι της μετακίνησης προσφύγων και μεταναστών, σχέδια και εικόνες του παλαιστίνιου **Taysir Batniji** δίνουν οπτικές της πραγματικότητας, φωτογραφικά στιγμιότυπα της **Στέλλας Νάστου** αποτυπώνουν την ποιητική διάσταση του νερού στη μετακίνηση, έργα των **patricia kaersenhout** και **Μαρίας Λοϊζίδου** εστιάζουν στον γυναικείο ρόλο σε διαφορετικές συνθήκες επιβίωσης. Δύο χαλιά της **Mona Hatoum** αποδίδουν τη σκληρότητα και τα συστήματα ελέγχου μέσα σε μια κοινωνία με τη χρήση διαφορετικών υλικών, ενώ η γλυπτική εγκατάσταση του σουηδού **Tarik Kiswanson** αναφέρεται στον μετασχηματισμό της φύσης και της ιστορίας.

Στο επόμενο δωμάτιο, ο νοτιοαφρικανός **Igshaan Adams** δημιουργεί ένα σύμπλεγμα με παλιότερα έργα του και μια νέα ανάθεση, συνδυάζοντας χειροποίητες υφαντές εγκαταστάσεις με περφόρμανς, η οποία θα εξελίσσεται κατά τη διάρκεια της έκθεσης.

Στη δεξιά πλευρά του χώρου της Δραματικής Σχολής, ο **Αντρέα Τζούροβιτς**, γεννημένος στην πρώην Γιουγκοσλαβία, δημιουργεί ένα νέο έργο συνδυάζοντας ηχητική και επιτοίχια εγκατάσταση. Δίπλα, η **Μαρία Λοϊζίδου**, επίσης σε νέα ανάθεση, παρατείνει τη ζωή προσωπικών φυτών της οικογένειάς της και δημιουργεί έναν «μεταναστευτικό» κήπο, ο οποίος θα παραμείνει στο χώρο, σε συνεργασία με το Παπιγιόν project.

Στο εσωτερικό του κτιρίου, η **Γεωργία Σαγρή** παρουσιάζει ένα ερευνητικό έργο σε εξέλιξη που βασίζεται στην αναπνοή και την ανάρρωση, ενώ ο **Μενέλαος Καραμαγγιώλης**, μέλος της ομάδας Documatism, παρουσιάζει τη βίντεο εγκατάσταση *Singing in Athens*, ένα έργο σε εξέλιξη σε μια απρόβλεπτη Αθήνα σε αναβρασμό.

Στο παράλληλο δημόσιο πρόγραμμα θα συμμετάσχουν οι οργανισμοί διαNEOσις, Δίκτυο Μέλισσα, Δίπυλον, Documatism, Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, Ελληνικό Παιδικό Μουσείο, το EIGHT / ΤΟ ΟΧΤΩ, Παπιγιόν project, TAVROS, Ίδρυμα Fulbright (Fulbright Greece).

Η πρώτη εβδομάδα του προγράμματος είναι αφιερωμένη στους καλλιτέχνες της έκθεσης, όπου η επιμελήτρια της έκθεσης Ελίνα Κουντούρη θα συνομιλήσει με τους καλλιτέχνες Igshaan Adams, Bouchra Khalili, Grada Kilomba, Καλλιόπη Λεμού και Μαρία Λοϊζίδου μαζί με τον Αχιλλέα Χαρίσκο του Παπιγιόν project.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα παρουσιάζεται αναλυτικά ανά εβδομάδα στο neon.org.gr

Στο πλαίσιο του *space of togetherness*, ο NEON πραγματοποίησε κατασκευαστικές εργασίες υποδομής σε συγκεκριμένα σημεία της Σχολής, σύμφωνα με την αρχή του να δημιουργεί και να δωρίζει υποδομές όπου πραγματοποιεί εκθέσεις και να ανοίγει στο κοινό απροσδόκτους χώρους πολιτιστικής σημασίας.

Ευχαριστούμε το Εθνικό Θέατρο για την ευγενική παραχώρηση του χώρου Σχολείου της Αθήνας – Ειρήνη Παπά

Έκθεση *space of togetherness*

Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου | Σχολείον της Αθήνας – Ειρήνη Παπά

Πειραιώς 52, Πειραιάς

9 Σεπτεμβρίου – 20 Οκτωβρίου 2024

Ώρες λειτουργίας:

Τετάρτη & Κυριακή | 11πμ-7μμ

Πέμπτη, Παρασκευή & Σάββατο | 12-8μμ

Είσοδος ελεύθερη

Πληροφορίες στο neon.org.gr

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ

Ο **Πολιτιστικός και Αναπτυξιακός Οργανισμός κοινής ωφέλειας NEON** ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Ο NEON φιλοδοξεί να φέρει το σύγχρονο πολιτισμό κοντά στο σύγχρονο πολίτη, αναδεικνύοντας τη δυνατότητα της καλλιτεχνικής δημιουργίας να αφυπνίσει, να συγκινήσει, να παρακινήσει. Συγχρόνως, επιδιώκει να συμβάλει στην ευρύτερη προσπάθεια αναβάθμισης της πόλης και της καθημερινότητας του πολίτη. Να συμβάλει στην αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με τη λειτουργία και τα δρώμενα της πόλης του.

Ο NEON δεν περιορίζεται σε ένα μόνον χώρο. Έδρα του είναι ολόκληρη η πόλη, το ευρύτερο αστικό περιβάλλον. Είναι ένας ζωντανός και ενεργός συνομιλητής με την κοινωνία, τους θεσμούς και το κοινό.

Ο NEON υλοποιεί τους στόχους του μέσα από εκθέσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, εκδηλώσεις και συζητήσεις, προγράμματα χορηγιών και υποτροφιών και τη δημιουργία ενός δικτύου διεθνών συνεργασιών και ανταλλαγών. Ο NEON συμπράττει με θεσμικούς φορείς πολιτισμού και ενισχύει τη δραστηριότητα δημοσίων και ιδιωτικών φορέων με σκοπό τη διάδοση της σύγχρονης τέχνης. Ο NEON επιδιώκει να αναδείξει τον πολιτισμό ως βασικό μοχλό προόδου και ανάπτυξης.

Η **Δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου** βρίσκεται στο νούμερο 52 της οδού Πειραιώς και το συγκρότημα κτιρίων στο οποίο στεγάζεται αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της βιομηχανικής αρχιτεκτονικής των αρχών του 20ου αιώνα στην πόλη. Το 1997 κηρύχτηκε διατηρητέο στο πλαίσιο του προγράμματος μετατροπής της οδού Πειραιώς σε πολιτιστικό άξονα. Η κομβική θέση του κτιρίου, οι πολύπλευρες λειτουργίες του όλα αυτά τα χρόνια – εργοστάσιο της εταιρίας χημικών και φαρμακευτικών προϊόντων «Σάνιτας», αποθήκες δημοσίων φορέων – και η πλούσια ιστορία του καλλιεργούν «έναν χώρο συντροφικότητας».

Η οδός Πειραιώς, η οποία εκτείνεται σε μήκος 9 χιλιομέτρων, συνέδεε ιστορικά το κέντρο της Αθήνας με το λιμάνι της, τον Πειραιά, και έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην αστική ανάπτυξη της πόλης. Σχεδιάστηκε αρχικά τη δεκαετία του 1830 ως μέρος του νέου πολεοδομικού σχεδιασμού της Αθήνας, αποτελώντας τη διαδρομή προς το λιμάνι του Πειραιά, πλαισιωμένη από τα ερείπια των αρχαίων «Μακρών Τειχών», που κάποτε οχύρωναν αυτή τη διαδρομή. Μέχρι τις αρχές του 19ου αιώνα, ο περιβάλλον χώρος ήταν διάσπαρτος με ελαιώνες. Με την αστική ανάπτυξη της πόλης, στα τέλη του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ου δημιουργήθηκαν βιομηχανίες χημικών, μετάλλου, κλωστοϋφαντουργίας, τροφίμων καθώς και τεχνικά εργαστήρια και αποθήκες σηματοδοτώντας την αρχή της ελληνικής βιομηχανίας. Ορισμένες από τις βιομηχανίες λειτουργούσαν μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1990 ή άλλες εξακολουθούν να δουλεύουν ακόμη και σήμερα. Η περιοχή χαρακτηρίζεται από τις μετακινήσεις πληθυσμών με γηγενείς, πρόσφυγες και μετανάστες της εργατικής τάξης να εγκαθίστανται τριγύρω λόγω των ευκαιριών απασχόλησης στο αναπτυσσόμενο βιομηχανικό τοπίο.

Στα μέσα της δεκαετίας του '90, η διάσημη Ελληνίδα ηθοποιός Ειρήνη Παπά ξεκίνησε την μερική ανακαίνιση των κτιρίων, με όραμα τη δημιουργία ενός θεάτρου που ονομάστηκε Σχολείον της Αθήνας. Ο αρχιτέκτονας Μάνος Περγάκης γεφύρωσε τη βιομηχανική αρχιτεκτονική των αρχών του 20ου αιώνα με μια σύγχρονη θεατρική υποδομή. Από το 2018 στεγάζεται εκεί η Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, η οποία φιλοξενεί πολυάριθμες θεατρικές εκδηλώσεις. Από το σπουδαστικό έτος 2018-2019 τέθηκε παράλληλα σε λειτουργία το Τμήμα Σκηνοθεσίας.

Για περισσότερες πληροφορίες:

Έφη Λαζαρίδου, Reliant Communications, 6932296850, elazaridou@reliant.gr

Επίσημος Χορηγός Αερομεταφορών

